

Utskottet har i sitt förra Utlåtande N:o 31 beslut om att bestämma om det är tillåtet att rösträttens längd i landet, i händelse att den nuvarande bestämmelsen om att rösträttens längd i landet skall vara lika med den i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet, skall upphörda. Detta beslut har dock inte författningsmässigt förturit sig, och därför har Utskottet nu uttagit en ny beslut om att bestämma om det är tillåtet att rösträttens längd i landet, i händelse att den nuvarande bestämmelsen om att rösträttens längd i landet skall vara lika med den i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet, skall upphörda.

N:o 43.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1868, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af dels Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande en punkt i Utskottets Utlåtande N:o 31, angående föreslagna ändringar i gällande kommunal-författningar, dels återremiss af en annan punkt i samma Utlåtande.

Under förutsättning af Riksdagens bifall till hvad Utskottet uti ifrågavarande Utlatande föreslagit beträffande så väl borttagandet af minimum som bestämmandet af maximum för rösträtt å landet, och då, i händelse stadgandet af minimum för rösträtt upphörde, 9 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet skulle utgå, hade Utskottet hemställt, att §§ 10 och 11 måtte betecknas med §§ 9 och 10 samt nuvarande § 12 delas i två paragrafer sålunda, att 1 mom. i densamma betecknades med § 11 och 2 mom. med § 12. I sammanhang härmend hade Utskottet, enär 2 mom. af 59 § i samma Kongl. Förordning innehåller hänvisning till 8, 9 och 10 §§ af Förordningen, uti 10:de punkten af Utlåtandet hemställt, att sistberörda 2 mom. af 59 § skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»Denna längd, som ligger till grund för kommunalutskyldernas debitering, utgör, med iakttagande af de bestämmelser och undantag, 8, 9 och 11 §§ innehålla, tillika kommunens röslängd. I den för — — — förvaras.«

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Andra Kammaren bifallit samtliga omförmällda förslag, hvaremot Första Kammaren, som jemväl godkänt förslaget om borttagandet af minimum för rösträtt på landet, afslagit Utskottets hemställan om bestämmandet af maximum för rösträtt. Till följd häraf och då, med den lydelse 10 § i berörda Förordning efter begge Kamrarnes beslut sålunda erhållit, hänvisning till densamma i 2 mom. af 59 § icke vidare erfordras, men förslaget om bestämmande af maximum af rösträtt på landet genom Första Kammarens afslag fallit, samt på grund deraf hänvisning till 11 §, hvari förslaget

till stadgande härom intagits, ej heller erfordras i 2 mom. af 59 §., har Första Kammaren, i fråga om ordalydelsen af detta moment, beslutat den förändring, att orden: »8, 9 och 11 §§» skulle utbytas mot orden: »8 och 9 §§.

Vid ofvan upptagna förhållande och då den af Första Kammaren sålunda beslutade förändring betingas af utgången af förslaget om bestämmande af maximum af rösträtt på landet, får Utskottet hemställa,

att Andra Kammaren ville förena sig i Första Kammarens
i denna del fattade beslut.

I 11:te punkten af berörda Utlatande har Utskottet hemställt, att det af Herrar Hazelius, Wallenberg, Falkman och Magnell väckta motioner, rörande ändringar i stadgandena om bolags rösträtt, icke måtte till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda. — Första Kammaren har till Utskottet återförvisat denna punkt; men enär, enligt ofvan åberopade protokollsutdrag, samma punkt blifvit af Andra Kammaren godkänd, samt berörda fråga således, jemlikt 63 § Riksdags-ordningen, måste anses hafva förfallit, lärer icke någon åtgärd i anledning af återremissen kunna af Utskottet vidtagas; hvilket hos Första Kammaren vördsamt anmåles.

Stockholm den 5 Maj 1868.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.